

'בונים חפשיים'

(Freemasons). מיסדר אחווה חשאי בעל מטרות הומניטריות ולו סניפים ברוב ארצות העולם. תנועת הבה"ח (התנועה המאסונית) נוסדה ב-1717 באנגליה ומ-1732 קיבלה יהודים לסניפיה, תחילה באנגליה ואחר-כך בהולנד, בצרפת, בגרמניה ובמדינות אחרות. גישתם של הבה"ח ליהודים היתה מלווה ברגשות מעורבים. עד שנות ה-70 של המאה ה-19 פתחו הסניפים את שעריהם ליהודים, אך עם התגברות האנטישמיות הפוליטית בשנות ה-80 החלו לדחותם, והדבר היה הגורם העיקרי להקמת אגודות אחווה יהודיות, כגון בני ברית שהלשכה הראשונה בגרמניה נוסדה בברלין ב-1882. הרגשות האנטי-יהודיים בסניפי הבה"ח בגרמניה השתקפו במספר הזעום של יהודים שהיו חברים בהם: בימי הרפובליקה של ויימאר היו היהודים 4% בלבד מ-80,000 החברים הרשומים בתנועת הבה"ח בגרמניה. הסיסמה 'יהודים וב"ח', כקריאת קרב מצד ארגונים ימניים, מקורה בגרמניה בסוף שנות ה-19 של המאה ה-19, משם התפשטה לצרפת ואחר-כך לארצות אחרות. האמונה כי סניפי הבה"ח היו כיסוי לקשר יהודי להרוס את הנצרות ואת החברה הלאומית המסורתית, נפוצה בעיקר בקרב חוגים קתוליים. בספטמבר 1894; כאשר התכנס בטרנטו קונגרס עולמי נגד הבה"ח, תמכו בו לא רק אנטישמים צרפתיים נודעים, כגון אדואר דרימון, אלא גם האפיפיור ליאו XIII. בצרפת הפיצו ריאקציונרים מלוננים את הרעיון שהרפובליקה היתה פרי יצירת היהודים והבה"ח. האנטישמי הנודע שרל מורס, פיתח את הדוקטרינה של ארבע מדינות הקונפדרציה: יהודים, פרוטסטנטים, ב"ח וזרים, והאחרים לחתירה נגד החברה הנוצרית בקנוניה זדונית כדי להשתלט על העולם. גם אגדת אחשורוש – 'היהודי הנצחי' – נתקבלה בצרפת כחלק מהקנוניה של הבה"ח והיהודים.

הרעיונות הללו חזרו ונשנו בספרות האנטישמית שלאחר מלחמת-העולם הראשונה. כך קישרו ה'פרוטוקולים של זקני ציון' קנוניות בין יהודים לבה"ח, באומרם שהבה"ח היו בשירותם של 'זקני ציון'. בגרמניה הפיצו פאן-גרמנים וגזענים, כגון דיטריך אקארט, אלפרד רוזנברג, אריך לודנדורף ואשתו מתילדה, סיסמאות אנטישמיות וסיסמאות נגד הבה"ח, וכתב-העת Auf Gut Deutsch היה להם כלי תעמולה. בגרמניה הנאצית הוקם מוזיאון אנטי-מאסוני. כל החברים בסניפי הבה"ח בגרמניה שלא פרשו מהתנועה לפני עלות הנאצים לשלטון ב-30 בינואר 1933 לא נתקבלו למפלגה הנאצית, ואחדים אף נשלחו למחנות ריכוז. בספטמבר 1935 נאלצו הסניפים להתפרק ורכושם הופקע.

היות והב"ח נחשבו לאוייבי האידיאולוגיה של הנאצים, הופקד מדור מיוחד של הס"ד על הטיפול בהם, ואחרי-כן מדור של המשד הראשי לביטחון הרייך. על-פי ניתוח שערך הס"ד, לא היתה ה'בנייה החופשית' חלק מ'הבעייה היהודית', אלא אידיאולוגיה אוטונומית, ולה עוצמה פוליטית השולטת בעיתונות ובדעת הקהל ומסיתה למלחמות ומהפכות. הס"ד ראה

את היהודים מנצלים את הבה"ח בעזרת קשריהם הבין-לאומיים, כאמצעי להשתלט על העולם. הבה"ח יכלים לפעול בגלוי למען היהודים המעדיפים שלא לבלוט. למעשה, העקרונות של הבה"ח בעניין שוויון הגזעים והקידמה האנושית משרתים את האינטרסים של היהודים, מכיוון שהם סללו את הדרך לאמנציפציה של היהודים. היעדים ההומניטריים להפיץ סובלנות ועקרונות הומניים פורשו ככוונה להקים מדינה יהודית עולמית. המהפכה הצרפתית, שהביאה את האמנציפציה של יהודי אירופה, ומלחמת-העולם הראשונה, נחשבו לצעדים משולבים של היהודים והבה"ח להרוס את שתי המעצמות, גרמניה ורוסיה, כדי לכונן את שליטת היהודים.